

April - mali traven
2018

št. 4

BISER

Letnik XXIV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

***Vstajensko jutro
z leskom večnega sonca,
ki ga ni zadušila pečina,
ne smrt,
ne globočina,
ne želo pekla.***

***To je jutro novega sveta,
novih dni
in za večno
premaganih noči.***

***Jutro vstajenja
je rojstvo življenja,
je smisel trpljenja,
je dar neskončnega stremljenja.***

Sebastijan Valentan

DUHOVNA MISEL

Velikonočno voščilo

Dve besedi odmevata v velikonočnem času, beseda smrt in beseda življenje. Kdo se še danes spominja ljudi, ki so umrli pred sto leti? In kdo se bo nas spominjal recimo čez sto let? Bo sploh kdo od nas imel takrat še svoj grob? Dovolj je stopiti na pokopališče in pogledati v kot, kjer se nabirajo stari nagrobniki.

A pred dobrimi dva tisoč leti je bil grob, ki ne bo nikoli pozabljen, katerega pomembnost se sploh ne zmanjšuje s stoletji. Čim dlje bo človeštvo začudeno strmelo v usodo smrti, tem bolj bodo oči uprte v tisti prazen grob. Veselo oznanilo, da je smrt premagana in so vrata v polnost življenja odprta, je začelo odmevati, ko je neka žena, po imenu Magdalena, kot brez uma zapuščala grob in sporočila znancem in prijateljem: »Grob je prazen, Gospod je vstal, videla sem ga! Poklical me je po imenu!«

Našel se je prazen grob, iz katerega trupla niso odnesli, temveč je kar samo vstalo - živo, poveličano in omogočilo

vstajenje in poveličanje telesom vseh ljudi, vseh časov in z njimi poveličanje vsega vesolja. Od tega velikonočnega jutra smo že odrešeni, že poveličani, že neumrljivi, smrt je mrtva.

Ta novica, ta aleluja, gre od ust do ust, od Magdalene do Petra, od Petra do Pavla, od Pavla do Timoteja in Filemona in Priske in Akvile, do Cirila in Metoda in Heme in Slomška, ... do mojih staršev, do vsakega od nas, ki se za veliko noč zbiramo ob Vstalem in prekipevamo od veselja, ki ga velika noč vnaša v našo vsakdanjo sivino.

Vsakdo ima pravico zvedeti za velikonočni dogodek, vsakogar naj razveseli velikonočna novica: »Vstal je; ni ga tukaj.«

Naj v naši notranjosti odmeva prošnja: »Kadar se bo moje življenje znašlo v temi in nesmislu križa, kadar bom jokal nad črepinjami svojih sanj in upov, kadar me bodo plašili grobovi in se bom kakor učenci ob Genezareškem jezeru hotel vrniti k staremu načinu

ZGODILO SE JE

življenja, kadar bom spet malodušno sedel v čolnu tega sveta in se odpravil ribarit v vode sive vsakdanjosti, se kakor neznanec na bregu pojavi Gospod. Pridi in nas pokliči po imenu, Gospod! Naj v nas vedno odmeva tvoje zagotovilo: »Jaz sem vstajenje in življenje!"

Vsem Vam, vsem Vašim domačim želimo, da se velikonočno oznanilo:

»NE BOJTE SE! JEZUSA IŠČETE, NAZAREČANA, KRIŽANEGA. VSTAL JE; NI GA TUKAJ!«

dotakne Vašega srca, se naseli v Vas in Vam prinese novo upanje, novo veselje.

Vaša duhovnika in katehistinje



***Želimo Vam
blagoslovljene
velikonočne praznike,
polne vere, upanja in
ljubezni. Naj Vam
osrečujoča zavest
Kristusove zmage nad
smrtjo vlije novega
upanja in poguma za
jutrišnji dan.***

Uredniški odbor Bisera

ZGODILO SE JE

Križev pot

Katarina hodi v četrti razred in nima dobrih ocen. Potrebuje veliko dodatnih učnih ur, zaradi česar se ji sošolci vedno posmehujejo. Vedno ostaja sama in nihče se ne želi družiti z njo. Njena edina želja je, da bi imela vsaj enega prijatelja, ki bi jo razumel.

Trpljenje male deklice je prisposoba Jezusovega trpljenja in Jeruzalemskih žena, ki so zaradi njegovega trpljenja jokale. V svetu, kjer velja le to, kaj kdo ima in kako je uspešen, si lahko želimo le, da bi bili sprejeti, da bi imeli prijatelje in nekoga, ki nas ima resnično rad.

To je bil del Križevega pota, ki sem ga kot bodoča birmanka prebrala pri petkovi večerni maši. Z veseljem sem se udeležila spokorne molitve, srečna, ker imam

prijatelje, ki so z mano. Molitev usmiljenih žen, ki so jokale, nas je vse skupaj opomnila, da moramo biti usmiljeni tudi sami, da moramo sprejemati drugačne in da kdaj pomislimo tudi na svoje napake.

Julija Valentar Zdovc



ZGODILO SE JE

Dan prvoobhajancev

V soboto, 24. 3., smo imeli Dan prvoobhajancev.

V Župnijskem domu na Ravnah so se ob deveti uri zbrali letošnji prvoobhajanci: 42 ravnskih, deset hotuljskih in štirje iz različnih župnij, ki obiskujejo osnovno šolo Juričevega Drejčka.

Začeli smo z družabno igro, potem smo z molitvijo in pesmijo pozdravili Jezusa. Vsak otrok je dobil pesmarico, da bo pesmi lahko prepeval še doma.

Delo smo nadaljevali v štirih skupinah, ko smo ob svetopisemskih prilikah o izgubljenem sinu, o izgubljeni ovčki, cestnarju Zaheju in o najdeni drahmi ali biseru razmišljali, kdaj smo mi izgubljeni. V vseh teh svetopisemskih zgodbah izstopa Bog, ki išče izgubljene, izstopata njegova dobrota in usmiljenje. Mi pa smo izgubljeni, ko se z grehom oddaljimo od njega.

Naredili smo plakate, na katerih je bila glavna misel, da Bog išče in rešuje človeka. Po kratkem odmoru, ko smo pomalicali, so sledile štiri

delavnice. Prvoobhajanci so si na kartonu izdelali lepo monštranco, v cerkvi so si ogledali spovednico, večno lučko in tabernakelj. Spoznali so, kako nastajajo hostije, ki so jih tudi poskusili v zavedanju, da je to le navaden kruh, ker hostija še ni posvečena.

Na koncu so se pridružili starši, otroci so povedali, kaj smo delali, vsaka skupina je predstavila svoj plakat, nato smo se skupaj pred tabernakljem zahvalili za lep dan in vse druge dobrote, ki nam jih Bog podarja.

Prvoobhajance so na tem dnevu spremljale katehistinji Sonja in Marija ter dve animatorki. Pri malici in pečenju hostij so pomagale še gospe iz župnije in skupine za starše.

ZGODILO SE JE



ZGODILO SE JE

Praznovanje Velike noči nekoč

O pravem praznovanju velike noči vem največ iz pripovedovanja naše mame. Ona je večkrat rekla: »Vi ste reveži, vi ste veliki reveži.« S tem je mislila, da smo iztrgani iz narave in ne doživljamo verskih praznikov, kot so jih v njeni vasi Travnik in še šestih okoliških vasicah.

Ko se je tema začela umikati svetlobi in je bilo vedno topleje, se je začelo novo življenje. Simbol vsega lepega je bila za te ljudi Velika noč. Vaška trgovina je dobila novo blago in vsako leto so bila dekleta v oblačilih drugih barvin lepa kot je pač lepa mladost. Ženske so pobelile vse prostore v hiši, oprale zavese in prte ter na novo okrasile »bogkov kot«.

Tudi vse drugo na kmetiji je moralo biti pospravljeno in pometeno. Tako je cerkev učila reda in estetike. V cvetnem tednu so naredili butarice, z vsem, kar so lepega premogle domačije. Na nekaterih je bila tudi pomaranča, saj so bili možje furmani in so vozili les v bližino

Trsta. Na kmetijah se je sicer delalo od jutra do večera, v četrtek so še orali, v petek pa niti biča niso smeli držati pokonci.

Pri nas v Ljubljani je bilo praznovanje umaknjeno v dom, frančiškansko cerkev in na samostansko dvorišče. Vendar je bilo vseeno nekaj veselja. Vsak otrok je dobil pet pirhov, nekaj jih je moja sestra, ki je imela umetniški dar, tako lepo okrasila, da smo jih spravili za okras. Mama je pripravila košaro z jedmi za »žegen«. Vse do danes se je ohranil prtiček s prelepo velikonočno vezenino, ki je bil del njene bale.

Frančiškani tudi v najbolj strogih časih niso občutno omejili dela z mladino. Posebno svečano je bilo ob nedeljah in praznikih. Otroški zbor je pel še lepše kot navadno in spremljali so ga mladi, nadarjeni glasbeniki. Pater dr. Roman Tominc je govoril o vrednotah, ki veljajo za vse čase in vse režime in tudi ljudje, ki so redko prišli v cerkev, so spoštljivo poslušali.

Marija Hojnik

OBVESTILA

2. april, velikonočni ponedeljek – ob 9.00 sv. maša

8. april, 2. velikonočna nedelja - bela - ob 9.00 sv. maša pri sv. Mohorju in Fortunatu

13. april, petek, birmanski filmski večer –od 17.00 do 19.00, 1. del, Ravne

14. april, sobota, 2. del. filmskega srečanja za birmance –od 9.00 do 12.00, Ravne

21. april, sobota, usposabljanje animatorjev za oratorij - od 9.00 do 14.00, Ravne

1. maj, torek, Sv. Jožef delavec- ob 17.30 začetek šmarnične pobožnosti; šmarnična pobožnost bo vsak ponedeljek, petek in soboto s sv. mašo ob 17.30; zadnji teden v maju vsak dan

4. maj, petek - ob 17.30 sv. maša za vse žive in rajne gasilce

7. maj, ponedeljek, dan celodnevnega češčenja - od 12.00 do 17.00 češčenja Najsvetejšega, nato sklep češčenja in sv. maša ob 17.30



K nebeškemu O etu je odšla

6. Grobelnik Marija, 74. let; Pod Goro 22, Kotlje

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.



Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 200.